

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAR HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmeestraat, N°. 203.

bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREZEN

VOOR 3 MAANDEN

te Amsterdam..... f 1.75.
en Buitensieden franco..... - 25.

Advertentien.

LEVEN RECHTS of minder..... f 1.75.
Elken regel meer..... - 25.
REGEL voor elke advertentie en bezending.... - 25.

voor **Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.**

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 1 Oct. Z. K. H. de Prins van Oranje heeft, vóór Hoogsterzels vertrek, aan den burgemeester dezer stad doen ter hand stellen een aanzienlijke gift van f 500. ten behoeve dergenen, die door den brand van den 19 September in het ongeluk zijn gestorft.

Zr. Ms. fregat de *Rijn*, aan boord waarvan Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden zich bevindt, is den 28 September van Vlissingen naar te gezeild.

Naar men berigt, is bepaald, dat de algemeene vergadering van het mortisatie-Syndicaat dit jaar weder zal gehouden worden te Amsterdam, op Woensdag den 16 October, des namiddags ten 1 ure, in het voorinval van van het St. Jorishof.

Men schrijft ons, dat onlangs bij Koninklijk Besluit is vastgesteld de volgende instructie voor de artis obstetricae doctores en voor de vroedmeesters in het Koninkrijk der Nederlanden:

Art. 1. Geen artis obstetricae doctor of vroedmeester zal zich tot uitoefening der verloskunde binnen dit Koninkrijk mogen nederzetten, tenzij voldoende zoo aan de algemeene wetten als plaatselijke verordeningen, deswege getuimaneerd en vigerende.

Art. 2. De uitoefening in derzelver geheel omvang, zoo in natuurlijke als tegennatuurlijke gevallen, maakt den werkring van beiden uit.

Art. 3. Een artis obstetricae doctor of vroedmeester, eenigen anderen van de geneeskunst uitoefenende, of op eenige andere wijze practiserende, zal hiertoe, volgens den inhoud der wet van den 12 Maart 1818, *Staatsblad* n°. 16, en die van den 27 Maart 1838, *Staatsblad* n°. 10, en overkomstig zijne instructie, geregeld is, zal voor de eerste maal verbeuren f 25 en voor de tweede maal f 50, terwijl hij voor de derde reize door afbrekking van zijn patent, voor eenen naar de omstandigheden door den rechter te bepalen tijd, van niet korter dan zes weken en niet langer dan een jaar, zal worden gestraft. (Wet van 12 Maart 1818, art. 19.)

Art. 4. Een vroedmeester zal geene geneesmiddelen voorschrijven, dan in geval van nood, en alsdan verpligt zijn kopij van het recept ten huize van de vrouw te laten.

Art. 5. Bij zwangere of barende vrouwen geroepen zijnde, zal de artis obstetricae doctor of vroedmeester haar zijne hulp niet mogen weigeren, op eenerelei wijze ongrist mogen maken door woorden, gezegden, ongepaste onbescheiden onverschillen, inzonderheid bij ongehuwden, onslagtigen of onbescheiden, voorbedinging van loon, bedreigingen van haar te zullen verlaten, of dat dies meer is, maar zal hij dezelve met zachtheid moeten behandelen.

Art. 6. Zij zijn verpligt altijd aan hun huis berigt te laten, waarheen zij zich begeven hebben of te vinden zijn, en bij wettige verhindering zorg te nemen, dat zij, geroepen zijnde, op de beste wijze kunnen vervangen worden.

Art. 7. Wanneer zij ter hulpe van een vroedvrouw gevraagd en gekomen zijnde, bevinden mogten, dat zij niet vroegtijdig genoeg geroepen zijn, dat zulks heeft afgehangen van de weigerachtigheid der vroedvrouw, om assistentie te krijgen, of van derzelver verzuimen of miskennen van de noodzakelijkheid daarvan, zullen zij verpligt zijn hiervan kennis te geven aan den president der plaatselijke, of, bij ontstentenis daarvan, aan de provinciale geneeskundige commissie, met opgave van den toestand, waarin zij de barende vrouw, bij hunne komst, bevonden hebben, ten einde deswege de vroedvrouw, door de geneeskundige commissie, zou kunnen worden gehoord.

Art. 8. Zij zijn verpligt altijd schouwbaar voorhanden te hebben zoodanige instrumenten, als waarvan hun, of bij het visa van het academisch diploma, of na hun afgelegd examen door de provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht, een lijst zal worden ter hand gesteld.

Art. 9. Zij zijn verpligt alle jaren, vóór den laatste der maand Januarij, aan de plaatselijke commissie van geneeskundig toezicht, of ten platten lande, als mede in steden, alwaar geene plaatselijke geneeskundige commissie staat, geëtablisceerd zijnde, aan de provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht, onder welker ressort zij woonachtig zijn, te zenden eenen behoorlijk en nauwkeurig ingevulden, en door hen ontekerenden tabelarischen staat of opgave, betrekkelijk de door hen verrichtte verlosningen in het voorgaand afgelopen jaar; welke, staat volgens een door den Minister van Binnenlandsche Zaken vast te stellen formulier, zal worden gedrukt, en jaarlijks voor hen gratis verkrijgbaar zijn zal.

Art. 10. Wanneer een in arbeid zijnde vrouw onverloft komt te overlijden, zullen zij binnen den tijd van 24 uren aan den president der plaatselijke commissie van geneeskundig toezicht, of der provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht, daarvan berigt zenden, met schriftelijke opgave der redenen, waarom er geene kunstverlossing is in het werk gesteld geworden; des gerequireerd, zullen zij daarbij overleggen voldoende bewijzen, dat zij dezelve aan de barende of derzelver naaststaanden hebben voorgesteld en aangeraden.

Art. 11. Zij zullen zich, in geval van verschil over het bedrag van betaling voor gepresteerde diensten moeten gedragen naar het tarief voor hunne visites, natuurlijke, tegennatuurlijke, instrumentverlossingen, enz., in elke provincie door de commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht, onder approbatie van Gedeputeerde Staten, te arresteren.

Art. 12. Zij zullen geen leerling mogen aannemen, dan op vertoon van denzelven van een bewijs, dat hij bij de plaatselijke commissie van geneeskundig toezicht, of, indien zij in kleine steden of ten platte landen woonachtig zijn, alsdan bij de provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht, als zoodanig erkend en ingeschreven is, alsmede indien dezelve reeds ten onderwijs bij anderen hunner kunstbroeders geweest is, op vertoon van een getuigenschrift van deszelfs goed zedelijk gedrag en geschiktheid, door den vorigen verloskundige afgegeven.

Art. 13. Zoo lang de leerling aan den verloskundige speciaal geattacheerd is, zal laatstgenoemde beide getuigenschriften onder zich behouden, ten einde dezelve, des gerequireerd, aan de provinciale of plaatselijke commissie te kunnen exhiberen; bij het vertrek van denzelven naar eenen anderen kunstbroeder, zal hij het bewijs van inschrijving aan denzelven teruggeven en het bewijs van zedelijkheid en geschiktheid verwisselen, tegen een op nieuw door hem zelve te geven getuigenschrift, aangaande hetgeen hem in beiden die opzigten van zoodanigen persoon zal zijn voorgekomen.

Art. 14. Zij zullen vermogen hunne leerlingen, onder hun toezicht en verantwoordelijkheid, verlosningen te laten doen, mits zij ten minste een jaar vooraf in het practisch gedeelte der verloskunde onderwezen zijn, en genoegzame kunde en bekwaamheid ten hunnen genoegen aan den dag leggen.

Art. 15. Ontwarende, dat hunne leerlingen heimelijk buiten hun weten zwangere of barende vrouwen adisteren of verlossen, hetzij dezelve zich daarvoor lieten betalen of niet, of zelfs geld toegaven, zullen zij verpligt zijn daarvan dadelijk kennis te geven aan den president der provinciale of plaatselijke geneeskundige commissie, waaronder zij behooren, met terugzending van het door dezelve afgegeven schriftelijk bewijs van inschrijving, en voorts den schuldige niet langer als leerling bij zich te houden, maar van zich te verwijderen, zonder getuigenschrift van goed gedrag; zullende zij, bij verzuim daarvan, beschouwd worden als oogluikend denzelven in zijn wangedrag gestijfd te hebben.

Art. 16. De vroedmeesters zullen bij hunne admisie, in handen van den president der provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht, moeten afleggen den navolgenden eed:

«Ik belove en zwerf mijne kunst, ingevolge de gearresteerde geneeskundige wetten en verordeningen, hiertoe betrekkelijk, zoo ver mij aangaat, alleziens en altijd naar mijn beste vermogen en geweten te zullen uitoefenen, de geheimen der lijdressen, die in het uitoefenen der kunst tot mijne kennis zouden komen, en welker ontdekking tot schande of schade van dezelve of van anderen zoude kunnen verstreken, nimmer aan iemand, dan aan den regter, zoo zulks gerequireerd wordt, te zullen openbaren, en mij in alles zoodanig te zullen gedragen, als een regtgeaard en menschielievend vroedmeester betaamt en verpligt is.»

Als Nederlandsch consul voor de staten Zuid-Carolina, Noord-Carolina en Georgia is ervol ontslagen J. R. Valk, te Charleston, en in zijne plaats benoemd de heer L. Herkenrath, buiten bezwaar of kosten van het Rijk.

Tot auditeur-militair bij den krijgswaad te Maastricht, is benoemd Mr. Joannes Marius Swart, tot dus verre advocaat en lid van den stedelijken raad aldaar.

Aan den tijdelijken chirurgijn-majoor, bij de 7de afd. inf., G. P. Stutterheim, is, in afwachting van pensioen, het tractement van non-activiteit toegelegd.

Ervol is ontslagen E. K. Groeneveld, als ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Winschoten, en zijn benoemd, in deze zellde be-

trekking, T. van Gesselen, te Grijskerk, E. baron Lieve van Middelstum, te Nieuwe Schans, en K. E. Groeneveld, te Winschoten; ook is ervol ontslag verleend aan den vecarts der 1ste klasse, bij 's Rijks vee-artsenij-school, J. W. A. Hart, en in zijne plaats benoemd B. J. C. Rijnders, vecarts der 1ste klasse, te Nykerk.

Men verneemt, dat de veroordeelde C. Seijn zich gisteren in cassatie heeft voorzien tegen het arrest van het Provinciaal gerechtshof van Holland, op den 27 dezer tegen hem gewezen.

De *Haarlemsche Courant* zegt, dat uit het getuigen-verhoor in de zaak van den genoemden C. Seijn, van welke zaak wij in den *Avondbode* van Maandag den 30 Sept. n°. 582, verslag hebben gedaan, ook is gebleken: dat, na het ontdekken van het te kort in de stedelijke kas, bij de regering der stad Leiden, van een onbekende hand, een som van f 100,000 is ingekomen, tot dekking van dat te kort.

Io het aanstaande voorjaar zullen voor 4 stoombootmaatschappijen ongeveer 30 stoomboten van Rotterdam af den Rijn bevaaren, als: 1°. Die van de Keulse maatschappij van Rotterdam naar Straatsburg. 2°. Die van de Dusseldorfer, welke van Rotterdam tot Mainz gaan, en die, in geval er zich gevee maatschappij voor de vaart op den Bovenrijn mogt vestigen, mede van Rotterdam tot Straatsburg zullen gaan. 3°. Die der Nederlandsche, welke geschillen met het Pruisische gouvernement zijn uit den weg geruimd, en die voorloopig van Rotterdam tot Mainz gaan; en eindelijk 4°. de Londense maatschappij van Londen naar Mainz. Deze booten zullen een aanzienlijk vertier opleveren, omdat de vermeerdering der concurrentie de prijzen van het vervoer en der plaatsen waarschijnlijk zal verminderen; welk laatste een aantal reizigers zal uitlokken.

Naar wij van goederhand vernemen, berusten in de verzameling van den heer Le Clerc (*Montagne des Aveugles*, N°. 864), te Brussel, drie deelen in folio, welke vroeger aan den heer Meuret, van Bergen in Henegouwen, toebehoorden, en niets minder inhoudende dan het oorspronkelijk regts-geding, tegen den ongelukkigen graaf van Eymond gevoerd. Het bevat de acte van beschuldiging, de verklaringen der getuigen, de verdediging van den beschuldigde en een menigte stukken, hiertoe betrekkelijk, allen van het uiterste belang, en tot nog toe onbekend gebleven.

(*Vissingsche Courant*.)

's GRAVENHAGE 30 Sept. HH. KK. HH. de Prins en Prinses van Oranje en Prinses Sophia, alsmede HH. KK. HH. de Erfprins en Erfprinses van Oranje, zijn heden in deze residentie teruggekeerd.

In deze residentie is gearriveerd de heer Chaix d'Est Ange, advocaat en lid van de Kamer der elgevaardigden te Parijs.

Bij het Prov. Gerechtshof van Holland is heden Mr. J. A. Brand, in eenen solemnele algemeene zitting, als vice-president van dit hof geïnstalleerd, terwijl Jonkh. Mr. de Jonge van Campens Nieuwland, met het nisspreken eener treffende redevoering, zijne betrekking als vice-president, welke hij sedert een jaar zo waardig had vervuld, heeft nedergelegd.

Naar men verneemt, is in den avond van Vrijdag den 27sten dezer, onder de gemeente van Loosduinen, door zekeren Laurens Daindam, geschoten, een otter van het mannelijk geslacht, hetwelk als een zeldzaamheid in deze streken wordt beschouwd.

BELGIE.

BRUSSEL 30 Sept. De *Commerce Belge* deelt eenen particulieren brief mede uit Parijs van den 29, welken dit blad zegt van eenen welonderrigten kant te hebben ontvangen, en waarin, onder anderen, het volgende voorkomt:

«Dezer dagen is er veel gesproken van financiële onderhandelingen ten behoeve van Spanje, en strekkende om aan het gouvernement van Madrid de noodige gelden te verschaffen, tot bestrijding van de behoeften der schatkist en tot voorziening in de betaling in specie van de coupon der werkelijke schuld, die den 1 November aanstaanden vervalt, daarbij verzekerende de regeling der zes achterstallige coupons, hetzij door eenen uitgifte van werkelijke schuld tot het bedrag der verschuldigde renten, hetzij door de voldoening van twee coupons in specie voor de zes, den 1 Mei jl. vervallen. Op die wijze zouden de houders der Ardoins den 1 November aanstaanden ontvangen hebben,

MENGELEWERK.

DON DIÉGO VELASQUEZ DA SILVA.

DE VLUGT.

De onverdragelijke hitte had de straten van het anders zoo levendige Sevilla bijna ontvolkt. Al de bewoners van deze bekoorlijke plaats hadden zich in huis genomen. De onbezorgde *Siesta* heerschte overal, zoolwel in de herten als paleizen; zij strekte zich uit over hen, die in de schaduw der palmen en granaatbomen, op zachte kussens en rustbanken, in hunne lustvolle rusten, en over hen, die op de trappen der paleizen of kerken zich nedergeleijde. Wie niet sliep, ging, liggende en van dorst smachtende, naar een vernielende zon, die loodregt op de daken nederviel en de straten door de reten en scheuren binnen de woningen drong, met trage, snelle schreden naar zijne bestemming, daar de warmte allen ontzenuwde.

Op den hoek van een der digtst bij *La Giralda* gelegen straten werd een deure geopend; uit dezelve trad een blijkbaar verschrikte jongeling, en vlugte zonder omzien voor een man van omstreeks veertig jaren, die weinig oogenblikken later den drempel kwam, met een zweep in de hand en welke op gebieden toon den jongman beval terug te komen. «Waarheen gaat gij, Diégo?» riep hij met een Stentors-stem. «Waarom verlaat gij, oudankbare! Keer oogenblikkelijk weder, of ik laat u door den *Corregidor* terug halen!»

Naar de jongeling hoorde noch zijne gebieden noch zijne bedreigingen, en liep niet al zijne magt voort.

«Diégo!» ging de andere, hem nasnellende, hoogst vertoornd voort, «zoo gij niet terug komt dan is het met u gedaan; ik zal mij voortaan niet meer met u bemoeien en gij zult tot niets anders geschikt zijn dan tot ommekeeren. *Santa Maria!* hij hoort mij niet eens. — Weet wel, wat gij doet, Diégo; niet ligt treft een zulk een meester aan: de lessen van *Berrera* worden door ieder, die in *Spanje* de penseel voert, op hoogten prijs

gesteld. Maar de ongelukkige, de trouwelooze verlaat mij; hij verwaardigt zich niet eens het hoofd om te wenden... neen! Komt allen hier! hei, komt mij te hulp, PEREZ, DOMINICOS, ANTONIO; ik wil niet, dat een leerling van *Berrera* bij een ander ter school zal gaan; zet den vlugteling na, en breng hem met geweld terug — maar gij komt niet, gij luiards. Doch het is te laat, hij is reeds uit het gezicht. Hij is verdwenen!»

Tewil *Berrera* deze aanspraak hield, was Diégo eenen bijstraat ingegaan, alwaar de verschende blikken des meesters hem niet konden volgen.

Hij moest eindelijk onbevredigd naar binnen gaan, en gaf zijner gramscap lucht, door te trappen en te schoppen tegen al hetgeen hem in den weg stond.

«Gij zijt ook te driftig,» sprak een oude dienstmaagd, die wegens jaren lange getrouwe dienst, zich het regt toeëigende, om een woordje mede te spreken. «Gij zult zoodoende al uwe leerlingen verliezen. Uwe hevige uitvallen hebben dezen knaap, die een zacht karakter heeft, verschrikt, daar hij zich niet kon gewennen zoo behandeld te worden. Gelooft mij, indien ik niet sedert twintig jaren aan uwe uitvallen gewoon was, dan zou ook ik, even als die jongeling, mij verwijderen, en...»

«En... gij zoudt even ondankebaar zijn. Welnu, ga, ik houd u niet terug; gij kunt vertrekken.»

«En als ik u verliet, meester, wie zou dan voor uw huishouden zorgen, wie uwe woning schoon houden, wie uwe werkplaats aanvegen, wie...»

«Daar valt mij iets in,» zeide *Berrera*, zich met de vuist voor het hoofd slaande. Met groote schreden ging hij naar de zaal, waar zijne leerlingen des morgens zaten, doch die op dit uur ledig was.

Toen hij do stiltte in zijne werkplaats zag, werd hij nerslagtig, en, met het hoofd tegen den post van de deur geleund, stortte hij tranen.

«Eerst zoo driftig en nu weder bedroefd,» zeide de oude vrouw in zich zelve. «Heb ik u door mijne weinige woorden tot reden gebracht. Als Diégo u zoo zag, zou hij gebleven zijn, om zijn meester te troosten. Maar nu is het te laat.»

«Ja, het is te laat,» herhaalde *Berrera*, met doffe stem, «wie zal mij nu in mijnen arbeid bijstaan. De schilderij voor de *St. Bernardus*-kerk moet morgen af zijn, hoe krijg ik haar gever? Die ondankbare! zijn meester te verlaten, en op zulk een wijze, den meester, die den schiepter der

schilderkunst in *Sevilla* zwaait. Hij was mijner lessen onwaardig, en van nu af zal ik alleen, ja, geheel alleen werken. Die ondankbare Diégo! Nu zal hij naar eenen anderen meester gaan, en al hetgeen ik hem onderwees, verliezen. Maar waarom verlaat hij mij, wat deed ik hem?»

«*Santa Maria!* zijt gij dat nu reeds vergeten, meester? Rekent gij dan voor niets het ongenoegen van dezen morgen.»

«Ik begrijp niet, waarvan gij spreekt.»

«Wel, die twist over de dochter van *Pacheco*.»

«De dochter van *Pacheco*,» viel *Berrera* haar met heftigheid in de rede, terwijl zijne drift tot hare vorige hoogte steeg. «Nu ja, ik maakte mij driftig, en zal het nimmer verdragen... *Diégo* verliet op de dochter van mijnen vijand; want dat is *Pacheco*,... hij zal haar overal nagaan, haar op de wandelplaatsen, ja tot in de kerk volgen. En ik zou lijdin, dat mijn leerling zoover de mij verschuldigde achtung zou vergeten; ik zou verdragen, dat hij dagelijks omgang had met de leerlingen van *Pacheco*, met hen uitgingen en schertste, even alsof hij tot hen behoorde. Neen, dat kan, dat mag niet, — wat zou er van de kunst, wat van de Academie van *Sevilla*, die ik met zoo veel moeite heb gegrond, worden, zoo mijne eigen leerlingen den aanhang van mijnen mededinger vergrooten. Bij *St. Francisus*, dat zal niet gebeuren, en ik verjaag ze liever allen, tot den laatste toe, dan den mij aangedanen loon ongewroken te laten. Ik zal doen zien, dat ik ze allen kan ontbeeren. Waar is mijne palet en penseelen, opdat ik kunne werken. Ach, Hemel! dat geheele doek moet nog gedekt worden, en in zoo weinig tijd; hoe zal ik het gereed krijgen!»

Op deze wijze zij zich zelve sprekende, plaatste hij zich voor een vreeselijk groot doek, mat hetzelfde met den blik, greep de grove kwast en streek er wreevelig over. Plotseling hield hij op, wierp kwast en palet van zich, en beval der dienstmaagd eenen bezem te halen. Toen zij er mede terug kwam, zeide hij, op eenige in een hoek staande verpotten wijzende: «*JACINTHA*, gij ziet hier die verpotten, stop er beurtelings den bezem in en besmeer er dit doek mede, even als of gij wildet schilderen. Kom aan... doe, wat ik u zeg.»

JACINTHA deed het.

Toen liet, naar zijne gedachten, voldoende was, beval *Berrera* haar op te houden; hetwelk niet dan ongaarne geschiedde, want nu begon zij er regt behagen in te vinden.

componen in specie voor de zeven op dat tijdstip verschuldigd, of wel een coupon in specie en de zes andere in werkelijke schuld tot het bedrag der schuldvermindering.

« Ongelukkig zijn de sinds eene maand door den Spaanschen ambassadeur met den heer Agnado aangekoopte onderhandelingen afgebroken, en de rijke Spaansche bankier is eergisteren naar Bordeaux vertrokken, om tegenwoordig te zijn bij den wijnoogst van het beroemde *Château Margaux*, waarvan hij de eenige eigenaar is.

« Deze kwestie is uitgesteld tot na het besluit der Cortes, omtrent al wat tot de inwendige administratie van het Schiereiland behoort. » (Zie *PARIS*.)

— De heer Nugent, secretaris der Belgische commissie te Utrecht, is vryleden Zaterdag alhier aangekomen tot verkrijging van nieuwelichingen; de daartoe betrekkelijke stukken zullen, naar men zegt, heden gereed zijn.

AKTUEEL 29 Sept. Men kondigt het vertrek van onzen gezant naar Gravenhage aan tegen aanstaanden Woensdag. De heer Vermersch is secretaris van ambassade, en de heer Victor Charles Lecocq, uit Doornik, de zoon van een oud-lid der Staten-Generaal en van het nationaal congres, een der attachés.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIS 29 Sept. De onderhandelingen tusschen den heer Agnado en den Spaanschen gezant, alhier, betrekkelijk eene leening, ten behoeve van het gouvernement van Madrid, schijnen voornamelijk te zijn afgesproken, ten gevolge van de stellige weigering der kabinetten van Parijs en Londen, om in geenerlei opzigt de bedoelde leening te waarborgen.

Eene alhier ontvangen telegraphische dépêche moet het berigt inhouden, dat Espartero, die zich van Pampeluna naar Estella had begeven, uit laatstgenoemde plaats is vertrokken naar Logrono, aan den Ebro.

Twee wissel-agenten te Madrid hebben Spanje verlaten, eene som van 30 millioen reukende medevoerende.

« De Fransche legitimisten viere heden de verjering van den jongen hertog van Bordeaux, die door hen nog altijd als Koning van Frankrijk wordt beschouwd. Deze prins is geboren den 29 September 1818.

— Men spreekt van eene telegraphische dépêche uit Marseille, betrekkelijk de Oostersche aangelegenheden, en welke, naar men zegt, weinig gunstige berichten zou bevatten.

PARIS 29 Sept. De gewone correspondentie zegt, dat Koning Lodewijk Philips gisteren eenen brief van Don Carlos moet ontvangen hebben, waarbij op nieuw de magtiging verzocht werd, om zich naar Italië te begeven. Men voegt er bij, dat in eenen dien ten gevolge gehouden kabinetraad besloten is, aan den Spaanschen vorst toe te laten, zich uit Frankrijk te verwijderen.

— De berichten uit Spanje brengen mede, dat de maarschalk Espartero eerst na de stemming der Cortes over de *Fueros* zich, aan het hoofd van ontzagwekkende strijdkrachten, in beweging zal stellen, om (aberrata) onder te brengen. Deze Carlistische bevelhebber moet, op het bekend worden van het verlaten van Spanje door Don Carlos, zich zelfden uitgeroepen hebben tot Koning van Valencia, Arragon en Katalonië, onder den naam van Ramon I.

Intusschen heeft een corps van 4,000 Carlisten zich, in den nacht van den 22 op 23 dezer, meester gemaakt van de stad Canpedon, op drie uren afstands van de Fransche grenzen. Zij moeten de stad in brand gestoken en zich aan vele buitensporigheden overgegeven hebben. Volgens de *Gazette de France*, die echter in dit opzigt niet van overdrijving zal zijn vrij te pleiten, zoude het leger van Cabrera ongeveer 20,000 man bedragen.

— De *Moniteur* berigt, dat den 25 dezer een tractaat van handel en scheepvaart is geteekend, tusschen Frankrijk en de republiek van Texas, en dat dienzelven dag de generaal Henderson, gevolmachtigde der genoemde republiek, bij Z. M. den Koning ten gehoor is toegelaten.

— Kinderlijk zijn alhier gelden uit Haiti ontvangen, te gelijk met voorstellen van het gouvernement aan de houders der effecten. Den 6 October aanstaanden zal de heer Lafitte hen met die voorstellen bekend maken, tot welke onder anderen behooren, dat het gouvernement van Haiti zich verbindt aan de houders der Fondsen 3 pCt. rente te betalen, tot zoo lang dezelven zullen worden gereïnvesteerd. Jaarlijks zal men amortiseren 600 aandelen van 1,000 fr., bij wijze van uitloting; na verloop van zes jaren echter zal de amortisatie jaarlijks een millioen moeten bedragen.

ENGELAND.

Part. Corresp. Londen 28 Sept. Zoo vele verschillende dagbladen als er zijn, zoo vele verschillende verhalen leest men van het voorgevallene met de United States-bank, hetgeen bij voortdurende aandacht in de City bezig houdt. De *Times* en de *Morning Chronicle* het best met elkander overeenkomende, zullen wij slechts opgeven, wat die beide dagbladen melden, hetwelk hierop nederkomt: De aanvraag van den heer Jaudon, agent van de genoemde bank, aan de bank van Engeland gedaan, om hem met een voorschot te gerieven, is hoofdzakelijk het gevolg van de weigering van de heeren Hope en Comp. te Amsterdam, om met hunne voorschotten voort te gaan. Op het vernemen van het protesteren van de wissels van de United States-bank te Parijs, heeft dat huis geoordeeld aan de Amerikaanse bank geen verder credit te moeten geven, vóór dat het uit America de noodige inlichtingen omtrent die zaak, zoo wel als omtrent de verdere verbindtenissen der bank, zoude verkregen hebben. Het Hollandche huis wordt gezegd, zoo gehandeld te hebben, op raad en gedeeltelijk op uitdrukkelijk verlang van een groot koopman; eenige jaren te voren een van de voornaamste directeuren van de bank van Engeland, voor wiens oordeelen beslissing in dergelijke handelzaken men algemeen veel credit heeft. De bank van Engeland heeft onder deze omstandigheden den heer Jaudon hare hulp niet willen weigeren, en een voorschot in consols toegestaan, onder borgtocht van de heeren Baring, Messers, Denison en Huth, die alle met den handel op America in nauw verband staan. Men zegt echter, dat hun borgtocht zich niet verder uitstrekt dan voor 100,000 £, welke som voor den heer Jaudon, tot aan de aankomst van de eerste stoomboot uit America, de *Great Western*, welke tegen den 7 October verwacht wordt, gereserveerd zal zijn, om

te betalen al, wat er in dien tijd voor kan komen. Dat de bank van Engeland consols in plaats van banknoten of geld voorschiet, is, eensdeels om zich niet te ontblooten; anderdeels, om zonder als verkooper aan de beurs te komen, zich op eene gemakkelijke wijze te ontdoen van de consols, onlangs bij de conversie van de Exchequer-bills gekregen. Men legt echter der bank ook ten laste, dat zij te gelijker tijd het oogmerk heeft, de consols, en daarmede ook de Buitenlandsche fondsen te drukken, welke laatste, zoo zij hier lager, dan aan de beurzen van Parijs, Amsterdam en Hamburg genoteerd werden, weldra uitgevoerd zouden worden, hetgeen eenen gunstigen invloed op den Buitenlandschen wissel, waarbij de bank zoo veel belang heeft, zoude hebben. Maar men echter niet weet, of de heer Jaudon de consols zal verkoopen of halsenen, kan men dit oogmerk bij de bank niet veronderstellen; nogtans schijnt het, dat in de daad deze uitgave van consols door de bank gisteren op de beurs reeds invloed gehad heeft, om de prijzen te drukken. Het jaars bedrag van hetgeen de bank aan den heer Jaudon voorschiet of voorschieten zal, is niet bekend; alleen weet men, voor welke som de vier genoemde heeren borg zijn. Het een en ander toont intusschen aan, in welke moeilijkheden de zaken van de United States-bank zich in Europa bevinden. Alles zal aan afhangen van de aankomst van de *Great Western*. Volgens de laatste berichten, welke de heer Jaudon ontvangen heeft, maakte de bank te Philadelphia zich gereed, om nieuwe remises te zenden; het is echter ook mogelijk, dat dezelve nog niet komen, dewijl men algemeen schijnt te erkennen, dat deze remises slechts maatregelen van voorzigtigheid, en als ten overvloede zouden moeten zijn, dewijl de Amerikaanse bank, getuige gerechtigd heeft om te voldoen wat er vervallen kon, en de buitengewone omstandigheid van het protesteren van non-acceptatie te Parijs, en het daarop volgende terug trekken van de heeren Hope en Comp., niet heeft kunnen voorzien, noch daarvan bij het vertrek van de *Great Western* kennis heeft kunnen hebben. — De *Morning Post* geeft eenige aanmerkingen over de bank, welke hij zegt, noodig te zijn tot regtvaardiging van de heeren Hope en Comp., doch die weinig licht verspreiden. Hij doet het voorkomen, als of van de 300,000 £, welke de heeren Hope en Comp. op zich genomen hadden voor te schieten, Hottinguer en Comp. te Parijs 250,000 £ voor hunne rekening genomen hadden, doch daarin nalatig gebleven zijn, ten gevolge van misverstand en verschil tusschen die beide huizen ontstaan. Andere beweringen van dat blad, als b. v., dat het huis van Rothschild zal trachten de Amerikaanse securiteiten in Duitsland aanneemelijk te maken, en dergelijke, gaan wij met stilzwijgen voorbij. De *Morning Herald* herhaalt, wat reeds meermalen gezegd is, dat het voorschot van de bank van Engeland 300,000 £ in consols zal bedragen. Men verzekert, dat de heer Jaudon voornemens is, naar N. America terug te keeren, en dat het huis Baring en Co. het agentschap van de United States bank, welke tegenwoordig niet half zoo vele postnoten uitgeeft, als zij in 1837 deed, weder op zich nemen zal.

— De gebreken, welke in Engeland in het lager onderwijs bestaan, komen dagelijks meer ter sprake, en, naarmate de overtuiging algemeener wordt, dat wij daaromtrent bij onze naburen ten achteren zijn, wekken ook de naburige landen te meer de aandacht. In Schotland is men veel verder dan in Engeland, want er is in Schotland bijna geen dorp, waar niet een school is, en de kinderen in het noodzakelijkste onderwezen worden. Terwijl men dus rekent, dat in Schotland op iedere 10 of 12 zielen, 1 ter school gaat, bedraagt in Engeland het getal schoolgangers nauwelijks 1 op de 22 zielen. Eene verbetering is uit dien hoofde in allen deele noodzakelijk, doch het stelsel ook in Schotland gebrekkig zijnde, keert men de oogen naar Nederland. Door hetgeen Cousin en anderen deswege in de laatste jaren hebben in het licht gegeven, begrijpt men, dat ons van daar het licht komen moet. Een oorspronkelijk werkje is over het onderwijs in Nederland onlangs de aandacht daarop meer bepaaldelijk komen vestigen, en een heilzaam jong menschen, de heer M. L., staat thans op zijn vertrek naar Holland, om zich aldaar met het stelsel van het lager onderwijs in zijn geheel bekend te maken. Men verwacht daarvan veel goeds, en hoopt, dat een verbeterd, oordeelkundig en algemeen toepasselijk onderwijs de vrucht moge zijn, welke die reis naar Engeland schenken zal.

— Het is kolonel Pasley eindelijk gelukt zijne groote mijn onder water, tot het doen springen van het wrak van het lineschip de *Royal George*, te Spithhead, door middel van de galvanische batterij, af te voeren. In het vat, door de duikelaars aan het wrak gezonden, was 3,320 lb. buskruit, en het vaatruig, waarop de galvanische batterij geplaatst was, lag op 600 voeten afstand. Toen de beide galvanische polen vereenigd waren, en dus het buskruit aangestoken was, kwam de zee, te voren kalm en effen, in beweging; er verhieven zich overal kleine golven, doch slechts eenige daimen hoog. Na vier seconden echter vertoonde er zich, boven de plaats, waar het wrak, ter diepte van 90 voeten, onder water ligt, een groote waterkroepel, in de gedaante van een bijenkorf; dezelve kwam eerst langzaam op, maar verhoef zich vervolgens snel tot eene hoogte van 28 of 30 voeten, bestaande, naar het scheen, uit eene digte massa water, en zakte, na derzelver grootste hoogte bereikt te hebben, snel weder in een, veroorzakende eene menigte kringen op de oppervlakte van de zee, zich naar alle kanten uitspreidende; de eerste kring, die het voorkomen had van eene golf van verscheidene voeten hoog, krulde zich en brak, als of dezelve tegen eene kust aansloeg. Noch het geluid, noch de schok waren zoo sterk als zij, die vroegere uitbarstingen van slechts 45 lb buskruit bijgewoond hebben, verwacht hadden. In hoe ver het wrak losgerukt en uiteengeslagen is, zal door de duikelaars eerst onderzocht kunnen worden, als de springtoren over zijn. Het menigvuldige ijzer heeft waarschijnlijk het bovenkomen der stukken verhinderd; alleen de groote mast is op eenen afstand drijvende gevonden, bedekt met schelpvischen.

Londen 28 Sept. Eerlang zal de Koninklijke Schouwburg alhier worden verkocht. Onder de gegadigden voor denzelfden noemt men den bekenden Spaanschen financier Agnado, die reeds de koninklijke academie der toekunst te Parijs onder zijne bescherming heeft genomen; alsmede den beroemden Barbaja, die, eenige jaren geleden, als ware het, de genius der opera in Italië was.

DUITSCHLAND.

München 24 Sept. Een koerier, door Don Carlos afgezonden, heeft zich

dezer dagen door onze stad naar Salzburg begeven; men zegt, dat de zich aldaar met der woon zal vestigen.

— Onze *Staatscourant* bevat eenen brief uit Weenen; waarin, onder anderen, gezegd wordt: « Het vertrek van vorst Metternich naar den nisberg houdt ieder bezig. Men zegt, dat een doorluchtig persoon hand heeft gelaten, om de Oostersche aangelegenheden te regelen, koestert te Weenen groote verwachtingen van den graaf Kollowrat, sedert langen tijd een zeer juist denkbeeld heeft omtrent Ruslands aangaande het Oosten.

ITALIË.

NAPLES 17 Sept. H. M. de Koningin is heden voorspoedig bevalen eenen Prins. Wegens deze heugelijke gebeurtenis, zijn alle publieke bouwen, het paleis, en de tuin van Capodi Monte schitterend verlicht.

TURKIJE.

KONSTANTINOPOL 11 Sept. De Keizerl. Koninkl. internuncius, van von Sturmer, is ten gehoor bij Z. H. den Sultan toegelaten, en heeft geloofsbrieven aan Z. H. overhandigd. Ook zijn de Pruisische officieren Mulbach en vrijheeren von Mohke en Bineke tot een afscheidsgehoor tot ten, bij welke gelegenheid Z. H. aan elk van hen eene met diamanten zette gouden snuifdoos ten geschenke heeft gegeven.

STADSNIUWS.

Aangekomen en gelogerd in den Doelen, Doelenstraat: de Engel edellieden L. M. Lane en C. W. Neville.

In het Hof der Nederlanden, Doelenstraat: de heeren R. E. V. fabrikant te Tilburg, en Bonavry, majoor in Eng. dienst.

In de Keizerskroon, Kalverstraat: Mevrouw Petersen en familie.

In het Wapen van Londen, Warmoesstraat: F. K. E. Demouferrand, vocaat, te Parijs.

BEVALLEN 28 Sept. C. M. Embach, geb. Lambert, D. — 29 M. A. Kratzenstein, geb. Zimmermann, Z. — 30 Sept. L. C. Schmitz, Muller, Z. — E. M. Haages, geb. van Beek Hellendoorn, Z.

OVERLEDEN 26 Sept. W. C. Helper, wed. C. Sesbrugger, 83 j.

Te Samarang, 25 Mei, B. F. Ipeu, 40 j.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 1 Oct. 4½ uren.			
	volg. de Soc. tot ant. van de Obligat. hand.		volgens de Effecten-Soc.	
	van	tot	gebloe- van.	laag- ste
NEDERL. Werkelijke Schuld... 2½	53	1	53	1
Dito... 5	101½	1	101½	1
Uitgestelde dito... 5	101½	1	101½	1
Kansbiljetten... 5	26½	1	26½	1
Amortisatie-Syndic... 4½	96½	30	96½	30
Dito... 3½	80	1	80	1
Handel-Maatschappij... 4½	174	1	174	1
Nieuwe dito... 4½	100½	101	100½	101
Nieuwe dito 1837... 4½	100½	101	100½	101
Entrepôt-Dok... 4½	98½	99	98½	99
Obst-ind. Leening... 4	98½	99	98½	99
Dito... 5	98½	99	98½	99
Aandeelen Kanaal... 4	98½	99	98½	99
Spoorweg Haarlem... 4	98½	99	98½	99
Aand. R. n. Spoorw... 4	98½	99	98½	99
FRANKL. Inschrijfing G. B. n. 3	27	1	27	1
ENGLAND. Dito... 3	27	1	27	1
SPANJ. Leening Arabische... 5	25½	26	25½	26
Dito onbep. Stuk... 5	25½	26	25½	26
Pagaw... 5	15	1	15	1
Defensie... 5	15	1	15	1
FRANSCHE Uitgestelde... 5	15	1	15	1
Engelsche Dito... 5	15	1	15	1
PORTUGAL. Oblig. te Londen... 3	15	1	15	1
NAPLES. Certific. bij L. & B. 5	15	1	15	1
Dito Falc. & Co. 5	15	1	15	1
Dito te Londen... 5	15	1	15	1
Aandeelen Tavolara... 3½	15	1	15	1
Dito te Parijs... 3½	15	1	15	1
RUSLAND. H. & C. 1798, 1816... 5	103½	104	103½	104
Dito 1838, 1840... 5	103½	104	103½	104
Dito 1831, 1833... 5	97½	1	97½	1
Oblig. te Londen... 5	97½	1	97½	1
Dito te Hamburg... 5	97½	1	97½	1
Insehr. in Assignat... 5	67½	68	67½	68
Certific. van dito... 5	68	1	68	1
POLEN. Aandeelen a fl. 300... f	136½	136	136½	136
Dito a fl. 500... f	136½	136	136½	136
PRUSISCH. Dito R. 50... f	136½	136	136½	136
g. Londen 1830... 4	136½	136	136½	136
GOSTEN. Aandeelen a fl. 100... f	136½	136	136½	136
Dito a fl. 250... f	136½	136	136½	136
Metalliek... 5	136½	136	136½	136
Dito... 5	136½	136	136½	136
Dito... 5	136½	136	136½	136
Dito te Londen... 5	136½	136	136½	136
Weenerb. G. & C. Co. 5	136½	136	136½	136
Dito... 5	136½	136	136½	136
N. Ween. Aand. a fl. 500... f	136½	136	136½	136
DENEMARK. Oblig. te Londen... 3	77½	1	77½	1
BRAZILIE. Dito dito... 5	77½	1	77½	1
LOUISIANA. Oblig. & Comp... 5	77½	1	77½	1
DANMARK. Aand. bijloting... f	77½	1	77½	1

Hij greep zijne palet en penseelen en uit dien chaos van kleuren schiep zijn genie een meesterstuk, hetwelk den roem van zijnen maker eeuwen lang zou staande houden.

DE WELDAAD.

De plaats, waar de afgematte vlieg zich eindelijk had nedergezet, beschoot niet gewoont tegen de zonnestralen, welke hij besloot, hoe vermoed ook en door eenen hevigen dorst gekweld, zijnen weg te vervolgen, om zo spoedig mogelijk bij Pacheco te komen. Hij wilde juist opstaan, toen een waterdrager hem voorbij ging. Deze maar van lang van gestalte en had een buitengewoon voorkomen. Op het hoofd had hij een grooten hoed met een rand; het overige van zijn gewaad was een enkel langen mantel bedekt, dien hij, op de Spaansche wijze, met twee of drie knopen aan had geslagen. Tot tijdverdrijf zong hij een oud Andalusisch lied.

Diego zag hem aan en wenkte hem, nadat te komen. De man gekne- zaamde en zette zijne kruik naast Diego neder.

« Gij hebt zeker dorst, Senor; wij zullen u verfrischen met een glas water, zilverder dan de Koning het drukt. » Terwijl hij dit zeide, haalde hij uit een lederen zak een fraai geslepen glas, vulde het, en hield het den jongman aan, die het in éne tegt ledigde. Toen hij gezegd gedronken had, wilde hij den man betalen, maar vond niet ééne maravedis in zijne zakken. Hij bloosde, doch de koopman bemerkte zijne verlegenheid, en zeide: « Gij schijnt slecht van geld voorzien te zijn; maak u niet ongerust; op eenen anderen tijd kunt ge mij betalen. »

« Wel verpligt, » zeide Diego, « mijn geld liet ik bij Herrera achter, die mij dit, geloof ik, niet zal terug zenden; maar zoo g'morgen mij, bij Pacheco, mijnen nieuwen meester, wilt komen opzoeken; zal ik u tonen, dat mijn hart eene goede daad niet vergeet. »

« Bij Pacheco? Ik weet, waar die woont; hij heeft eene schoone dochter... en zoo even nog... »

« Wat dan? »

« Gij zijt dus schilder? » vroeg de koopman, het antwoord op de vraag van Diego zoekende te ontduiken, « dan kunt ge mij eene kleine bewijzen. Neem mijnen neef PARRA bij u. Hij heeft grooten smaak voor de schilder- kunst; maak het geld ontbrek mij om hem er in te doen onderwijzen. »

« Gaarne, ik zal hem met raad en daad bijstaan, zoo veel in mijn vermogen is. »

Toen verwijderde zich Diego, na den man een hartelijken handdruk gegeven te hebben.

DE HERREREN.

FRANCISCO RICHICO bekleedde in het on aanzienlijken rang onder de Spaansche schilders. Hij werd in 1571 te Sevilla geboren. Zijn oom, de Licentiaat van denzelfden naam, een man van groote verdiensten en diep kennis, wakte den lust voor de kunsten in hem op. Hij was, gelijktijdig met Herrera, leerling van LUIS RIZABENIZ, den eer geacht schilder op doek. In 1594 schilderde hij met olieverf op karmazijn-rood de maatschappij voor de doelen naar *Italia-Spanje* en *Terra-Firma* bestemd. Deze werken, volgens de geschiedschrijvers van dien tijd, twintig of dertig jaren groot en sedert gewoontlijk St. Jacobus te paard voor, omringd door de wapens van de Spaansche Koningen.

In 1598 schilderde hij met waterverf de prachtige IJstellaadje, die men nu het overblijfsel van PHILIP II te Sevilla oprigte. Hij was de eerste, die, in navolging van de Grieken en vooral van PHIDIAS, het verguldsel aan de beeldhouwkunde paarde. Op het tijdstip, dat deze gebeurtenis voorvalt, voldeedde hij een stuk voor het college van het St. Hermens-gilde, voorsteekende *Santo Ignacio de Loyola*.

Toen Diego benamend, werd hij Pacheco met hetzelfde bezig. Zoodra de meester hem gewaar werd, zeide hij: « Goeden dag, Diego; wat drijft u thervwaarts, op dit uur, hebt ge niets onderhanden? »

« Neen, maar Herrera heeft mij nu weder zoo mistandeld, dat ik tegen zijn in zijne lessen heb gekregen, en dezelve niet langer wil volgen. »

« Ik dacht, dat gij uit uws meesters naam waart gekomen, die zich niet zijnen ouden vriend wilde verzoenen; want hij beschouwt mij, om welke reden weet ik niet, als zijnen mededinger en vijand. Maar dewijl gij uit eigen beweging komt, zijt ge mij dubbel welkom, Diego; waarmede kan ik u van dienst zijn? »

« Met uwe vriendchap en uw onderwijs. »

« Mijne vriendenschap schouk ik u reeds voorlang. Mijn onderwijs weiger ik niemand. Zet u in de werkplaats naast ALFONSO COELLO neder; hij zal

zich gelukkig rekenen een zoveel belovend leerling zijnen kunstbro- mogen noemen. » Diego boog zich zedig, terwijl PACHICO vervolgde:

« Die oneenigheid tusschen HERRERA en mij gaat mij zeer ter harte; had ik hem kunstvriend en medgezel blijven noemen, doch zijn twa- aard heeft onze vriendschap vernietigd. Dit neemt niet weg, dat ik als een groot kunstenaar zal blijven beschouwen. Geen onzer schild- boogers stijf of breder en stouter trant. Hij zal een beroemden naam laten. Zijn zoon maakt hem zoo verdrietig en ongemakkelijk in den die jongeling heeft hem, zoo men zegt, om de uitgaven te best, welke zijn slecht en verkristend leven na zich alepen. Ik vrees rampzalig uitende van dat jonge mensch. Arme HERRERA; geen dat ge neerslagtig zijt! Mijn geluk maakt hem afgunstig. Hat als vader en kunstenaar ben ik gelukkiger dan hij. — Diego, mijne ESTRELLA reeds gezien? Daar gij van daag toch niet zult ver- ik u aan haar voorstellen. Gij kunt haar dan geselschap houden, gij het goedvindt, beide wat mogelijk maken. »

Diego onthutste op dit ongewachte voorstel. Hij stond besloten te antwoorden, bloosde sterk, en mompelde eindelijk eenige onvold- woorden. Want reeds voorlang had hij haar in de kerk gezien; re- lang was hij haar op de wandelplaats gevolgd, en men arbiere het alleen blijven staan, om naar de zachtjes vallende toonen lieflijke stem te hooren, om haar door het maanlicht verlichte k- kenen.

En het was want, dat Diego minder uit liefde voor de kunst, onaanneemheden van HERRERA te ontgaan, van de hand ver- dan wel om nader bij zijne geliefde ESTRELLA te zijn.

PACHICO wilde juist zijn voorstel herhalen, toen de deur geopend ESTRELLA binnen kwam: zij had eenen brief in de hand en zabeen ja zelfs verschrikt. Zij omhelsde haren vader.

Diego stond met den heet in de hand en maakte eene diepe welke slechts flauw werd beantwoord, terwijl zij hem met eenen- tenden blik aanzag, waarbij het hart des jongelings in een knop- de vrees voor eenen mededinger, die de gunst van het jonge- maakte zich nufgeheel van hem meester, en hij kon zijne ontv- lijks verbergen. De vader zag echter alleen naar zijne dochter op

YETWAREN. De eigenaars van Zuidzee *Trann* in de eerste hand hielden op hunne vorige vorderingen, en, daar de geboden prijzen lager waren, ging daarin niets om, en werd des alleen-voor-benoedigden 200 tonnen tot 15½ à 16 R. uit de tweede hand afgedaan. De prijzen van *Oliën* hielden zich vast. Aangevoerd: van Petersburg 194 p. *Uennapolië*, en van Engeland 20½ p. *Lejuolie*.

SUKER. In ruwe is niets omgegaan; 18,000 kilo's Brooden zijn tot diverse prijzen ter verzanding gekocht.

MEERKAP. Onde Zeeuwache blijft goed gevraagd, vooral die van 1836 en 1837, waarvan eenige partijjes ter consumtie tot goede prijzen geplaatst zijn. De berichten omtrent het nieuwe gewas luiden, wat de kwaliteit betreft, zeer gunstig, doch niet over de hoeveelheid.

GRANEN, KADEN, OLIE, ENZ.
ROTTERDAM 30 September

Regge is sedert eenige dagen in erne slaauwe stemming; in de prijzen is
groeue verandering te noteren. Zeeuwsche nieuwe f 0 00 à f 7; Vlaamsche
dito f 0 50, f 0 75; oude en vreemde ongedroogde soorten zeer weinig ge-
vraagd; gedroogde traag. Vorige week is 116, 117, 118 & Riga f 178,
f 180, 182; 121 & Windau f 192 verkocht. Heden 119 & puike Kunda
f 193; 119 & Riga Poolsche f 183; 117 & nieuwe Archangel f 180. Ter
beurze: 117 & Prussische f 168; 119 & Stettiner f 165.

Ervten volkomen prijshoudend; Zeeuwsche graauwe f 8 9; blaauwe f 0 50 a f 8; Walchersche dito f 8 50, f 9; witte f 7, f 7 50.

Boonen. Nieuwe witte nog niet ter markt; bruine Walchersche f 17, 18; Zeeuwsche f 14. Vlaenderboonen schaarsch;jarige f 195, 203; oude Dui-
 tseboonen f 200, 205, 210, 215.

PRIJZEN DER PERCELEN.
Geceild op Maandag 30 September 1839, in het O. Z. Beeren-LEGEMENT
te Amsterdam.

A d v e r t e n t i e n.

STOOMVAART-

Met den 1 October 1889 varen de Stoomschepen dezer Maatschappij, wegens het ver gevorderd seizoen, 's morgens, in plaats van 's nachts van *Dusseldorp* naar *Rotterdam*, en is de dienst verder volgende wijze geregeld: Van *Rotterdam* naar *Arnhem* en *Emmerik* Maandag, Dingsdag.

Van *Utrecht* rijdt des morgens ten 9 en 10½ Ure van den *Liggenden Oer*, op het *Vreelug*, in verbinding met de op- en afvarende *Booten*, een allezins gemakkelijke *Rijtuig* naar *Vreeswijk*, alwaar aan de aanlegplaats der *Booten*, eenne solide *Erug* voor de *Passagiers*, *Rijtuigen* en *Paarden* is gesteld. — Met de *Diligences* van *VAN GEND EN LOOS*, van *Amsterdam* des morgens ten 4½ Ure vertrekkende, kunnen de *Reizigers* bij tijds te *Utrecht* voor de opvarende *Booten*.

Aanyocren

Van primo *Januarij* tot ultimo *September* 1839.

SUIKER.				TABAK.		RIJST.		KATOEN.	IND.
VAT.	KISTEN.	CAN. EN KHAJH.	ZAK. EN MATT.	VAT.	PAKE. EN B.	VAT.	BAL.	BALEN EN PK.	KIST.
191	31493	95678	6765	4631	7840	1097	69018	5126	1845
1808	763	72286	4668	4420	2060	5562	119683	7343	3193
999	32106	167964	11373	9051	9840	6659	188701	12469	5081
6258	73341	8532	9460	1563	46937	8422	21306	26634	4631
474	22626	195	3260	11919	23969	8536	24663	1474	63
731	162663	171691	28973	22173	69646	18617	231669	10577	9141

G.O.	THEE.	HUIDEN.	SPECERIJEN.						GRANEN.				
			NAGELEN.		NOTEN-MISCAAT.		FOLIE.		PELEN.		LASTEN.		
			VAT.	BAL.	VAT.	BAL.	VAT.	BAL.	TARW.	ROC.	GARST.		
	KIST JES.	STUKS.											
	8992	21871		3161	672	221	2429	2462	17880		129		
306	7882	30276	15	3335	300	92	8264	332	9440		964		
306	16874	52174	15	6496	972	313	16668	2794	27320	1693			
702	13216	161775	224	2645	146	111	17596	niet	juist	berok			
19	3635	4996	19	60	5	4	6279	2281	5766	320			
027	33719	218916	256	9201	1125	428	37561	5055	28666	1423			

GEDRUKT BIJ A. ZWEESSAARDT.